

10 Заради Давида раба Твоего, не отвори лицето ѿ помазанника твоего.

11 Закаесе Господь истинъ камъ Давида, не ще да се отрече ѿ нея: изъ плодѣтъ на тѣлото твое ще поставимъ на престолатъ твой.

12 Ако учѣватъ сынове твои завѣтатъ Мой, и свидѣтелствата Мои които ще да ги наѣчимъ, и сынове тѣхни ще сѣдатъ за всегда на престолатъ твой.

13 Защото изкра Господь Сїонъ: благоизволи да (го) стори жилище Своє.

14 Той (е) спокоей Мой во вѣкъ вѣка: къ него ще се веселямъ, защото го возлюбихъ.

15 Ще благословимъ во благословеніе храната мѧ: сиромаските мѧ ще насытимъ хлѣбъ:

16 И свѣщенниците мѧ ще швлечемъ спасеніе: и преподавниките мѧ ще се веселятъ съ радость.

17 Тамъ ще направимъ да израсте рогъ на Давида: приготвихъ свѣтиликъ за помазанника твоего.

18 Непрїатели мѧ ще швлечемъ срамъ: а на него ще цвѣти вѣнецъ мѧ.

ПСАЛОМЪ рѣв.

Давидъ описува благоденствіето на ония които живѣять единоумно.

Пѣснь степеней, Давидова.

ЕТО, какво добро и какво прїятно, да живѣятъ единомысленни братїа!

2 (То е) както многоцѣнно мѣро на главата, което сѣзидва на брадата, брадата Ааронова: което сѣзидва въ крайатъ на шлелкото мѧ:

3 Каквото росата на-Дермонъ, което паднава на горыте Сїонски: защото тамъ заповѣда Господь благословеніето, (и) живеть до вѣка.